

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SABAHATTİN ALİ TAYIR

KUYTUDA VE KÖZ

Sanat Cephesi

www.sanatcephesi.org

SABAHATTİN ALİ TAYIR

KUYTUDA VE KÖZ

Sorun Yayınları

Çatalçeşme Sokak No: 46 K/3 D/6 Cağaloğlu-İstanbul-34110

Telefon: (0212) 511 08 29 Fax: (0212) 519 05 60

www.sorunyayinlari.net

e-posta: sorunvay@hotmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arama: <https://maney.org>

İÇİNDEKİLER

SANAT CEPHESİ BİLDİRGESİ	7
SUNU	10
YALINAY	13
AFRİKA'DAN	14
RÜYA	16
"GELİR'Lİ ŞİİR"	17
UMUTSEVER	18
DALDAGÜL	19
CEYHUN	20
DÜŞ	21
EŞ	22
SORULAMA	23
AL-KUŞ	24
DİLSİZ	25
ZİFİRE KARŞI	26
ŞENLİK ATEŞLERİ	27
AKDENİZ	28
SÖZKESİMİ	30
ADAK	32
AVAZ	33
ÖZGECİL	34
SUSMAYANLAR	35
AŞKIN	36
ZAMANI GELİNCE	40
KURUM	41
KUYTUDA VE KÖZ	42
DÜŞÜNCE TARİHİ NOTLARI 1	44
GÜLDAĞ	45

ARAF...	47
BAŞKA MECNUN	48
MEYHOŞ	49
"SABIRSIZLIK ZAMANI"	50
SORGUN	51
ALGIN	52
GELEN'E	54
ANA	55
BAĞDİZİMİ	56
ANSIZIN	57
KORKU' LUK	59
GECEDE YANAN İÇTEN İÇE	60
ÇÖP ÇOCUK ÜÇLEMESİ	62
GÜNEÇ	64
HASAT	66
YAŞAMA SEVİNCİ	67
NİSAN	68
SEÇİM	70
KARDEŞLİK YILDIZI	71
F	72
ŞİİR	78

Sanatçının toplumun üstünde, sorumsuz bir varlık olarak sunulduğu, sanatsal etkinliğin reklâmcılıkla ilişkilendirildiği, gültüde holding ve banka destekli “sponsor”ların denetimine alındığı bir dönemi yaşıyoruz. Geçmişteki, ilerici-devrimci yaşamla doğrudan ya da dolaylı gönül bağı kuran, egemen ideolojiye çeşitli düzeylerde direnen, ilkeli, dürüst, namuslu, sorumluluk sahibi sanatçı tiplmesi, yerini çoktandır, duruma göre yön değıştiren, sahibinin sesine gelen “yazar-kasa” lara bırakmaktadır. Bu tüccarlığa meyil vermeyen sanatçıların dün olduğu gibi bugün de nice engel ve kuşatmalar arasında ürün vermeye çabaladıklarını acı içinde görmekteyiz.

Sanat tarihimizde, yönetenlerce “sakıncalı” görülüp yoğun baskılara uğrayan bir çok sanatçının, aynı zamanda, “sol” etiketli bir takım yayınevi sahipleri ve köşebaşı dükalıklarında kalem oynatan ilerici (!) sermaye noterleri tarafından sürekli sansüre uğratıldığı, antolojilerden dışlandığı, on yıllar boyunca adlarının unutturulmak ve sanat tarihçelerinden bile silinmek istendiğı araştıran gözlere sır değildir. Sol sanat-edebiyat içine yuvalanmış bu küf mantarlarının, halktan ve bilimden yana sanatçılara çalışma, barınma, pek çok örneklerinde olduğu gibi yaşama hakkı bile tanınmamasıyla ilgili suç ortaklıkları bir yana; genç kuşak sanatçı adaylarının yozlaştırılmasında kraldan çok kralcı davrandıkları da hiçbir zaman unutulmayacaktır.

Olumlu bir yönelişe, ilerici-devrimci eğilimlere sahip sanatçıların ise, bütün yaşananlara karşılık, gerek 1951’lerin gerekse 12’li darbelerin hemen ardından kurulan “edebiyat üretme çiftlikleri” ne örgütlü, iradî bir çabayla karşı koyamadıkları; her şey bir yana bir birleriyle de sürekli, yapıcı, yaratıcı bir diyalog kuramadıkları, hayatın çeşitli alanlarında yeterli dayanışma gerçekleştiremedikleri biliniyor.

1990'larla birlikte yoğunlaşan küresel gericilik dalgasının ideolojik- kültürel etkileri, tam da hedeflendiği üzere en çok, kendini sol saflarda gören, ancak yeterli kurumsal güvenceye, donanım ve dayanışmaya sahip olmayan insanları, sanatçıları vurmuştur. Sanatsal üretimlerinin bilinçlere yaptığı etkiyle yüzleşemeyen ve bu yönde kolektif aklı, eylem birliğini gerçekleştiremeyen sanatçılar, postmodernist sermaye kültürünün yayın dünyasındaki baskısı altında kendine özgü renklerini, zenginliklerini, yitirmekte, kısır, tıkHz bir bunalım edebiyatına yöneltilmektedir.

Bu ortamın insana yaraşır yönde değişmesini isteyen, saptanacak temel ilkeler çevresinde bir araya gelmeyi, yapıcı, yaratıcı diyalog zeminlerinde yeni bir gelenek oluşturmayı, ortak noktaları "idealize" ve farklılıkları "dramatize" etmeden dayanışmayı, ileri kültürel-sanatsal sentezlere bilimsel bakışla sanatsal duyuşla varmayı hedefleyen bizler, **Sanat Cephesi**'nin ilk tuğlalarını harçlıyoruz.

Sanat Cephesi, sermayenin maddî-manevî yönlendirmesine karşı olan, birlik-diyalog-ayrışma ve dayanışma zemininde ilerleyen sanatçıların devrimci bir "Rönesans" amaçlayan etkinliğidir. Öncelikli amacımız, gerekli diyalog ve dayanışma zeminini oluşturarak, kültür emperyalizminin kuşatmasından, aptallaştırıcı iletişim ve tüketim bombardımanından arınma çabasını mümkün olan en geniş çevreye yayarak günümüz sanat sürecine ilerici bir müdahalede bulunmaktır.

Sanat Cephesi, sanatın bireysellik - toplumsallık diyalektiğinden, tarihsellik ve sınıfsallıktan kopuk düşünölemeyeceğini ilke saydığından, yoz, gerici, mistik, bireyci, bilinemezci gibi tüm çürük kültürel afyonlara, bu ürün "sol" etiketli de olsa bilinçle ve ısrarla karşı çıkacaktır.

Sanat Cephesi, sanat felsefesi ve estetik bilimine ilişkin çalışmalar, yeni kültürün ihtiyaç duyduğu yeni sanatsal biçimlerin sanat pratiğinde denenmesini destekleyecek; biçimi ya da özö mutlaklaştıran her türlü anlayışı karşısına alacaktır. Önümüzde coğrafyamız ve tüm dünyanın binlerce yılda ürettiği kültür birikiminin inceden inceye değerlendirilmesi ve dönüştürmesi gibi büyük bir alan durmaktadır... Kuşkusuz geleceğin kültürü de bu birikimin iyimser yönelişlerimizle akla, bilime uygun, seçici bir bileşimi üzerinde yükselecektir.

Sanat Cephesi, sanatın oldukça özgöl ve kısmen özerk bir alan olduğunu, "mekanik ayarlamalara gelemeyen, biroysel girişkenliğe kesinlikle daha fazla yer veren" özgöl çabılarına göre duyduğunu gözönünde tutarken, işçi sınıfı ve emekçi halkların haklı mücadelesinin yanında "tarafli" kimliğiyle de yarı alınmasını bilecektir. Bu tarafllık, ürünlerimizin eski kültürün çürümüş öğelerinden arınmasını sağlayacaktır.

Sanat Cephesi'nin oluşturulması yolunda üretilen ön komit iş, benzerine pek rastlanmayan kapsamdaki, İçerideki-Dışarıdaki Hapishaneden Bizim Şiir Antolojisi'dir. Antoloji süreci sonunda yapılan toplantıda seçilen bir "geçici komite" çalışmaya başlamıştır. Ayrıca etkinlikleri yansıtan bir internet sitesi de yayına başlamıştır (www.sanat cephesi.org).

Sanat Cephesi, ilerici insanlık ailesinin sanat, estetik, etik ve politik anlayışının temelde bir ve aynı yerde olduğu bilinciyle, tarihsel-kültürel ve estetik birikimimizin iyimser, yaratıcı ve dinamik yorumlarla geliştirilmesi yolunda çalışan sanat emekçilerinin ürün kolektifi, birlik, dayanışma ve mücadele zemini olacaktır.

Sanat, estetik alanlarındaki etkinlikleriyle sistemin mantığıyla pazarlığa oturmayan, kendi gücü ile kendi alanını açmak konumundaki bizim insanlarımızı **Sanat Cephesi**'nin gelişimine katkı sunmaya çağırıyoruz...

4 Şubat 2006

Sanat Cephesi Geçici Komitesi

İsmail Hardal, Sait Oral Uyan, Ruhan Mavruk, Kemâl Kök,
Meral Kaşoturacak, Nevzat Oğuz, Hüseyin Ali Selvi

Sanat Cephesi ile iletişim için:

Çatalçeşme Sokak No: 46/3 Cağaloğlu-İstanbul 34110

Telefon: (0212) 511 08 29

Fax: (0212) 519 05 60

bilgi@sanatcephesi.org

www.sanatcephesi.org

Değerli okur,

Her şiir buketini, yaşamakla dokuduğum yeni bir "hırka" içinde sunuyorum... Fildişinden kulem yok; çalışan insanlığın bir parçasıyım Ün'lerden, ödüllerden uzak olmak isterim. Söyleyecek sözü olan bir insan'dır konuşan. Sizlerden biridir sizi çağıran... Bilirim, eşliğinize konanı, kapınıza geleni görenlerdensiniz:

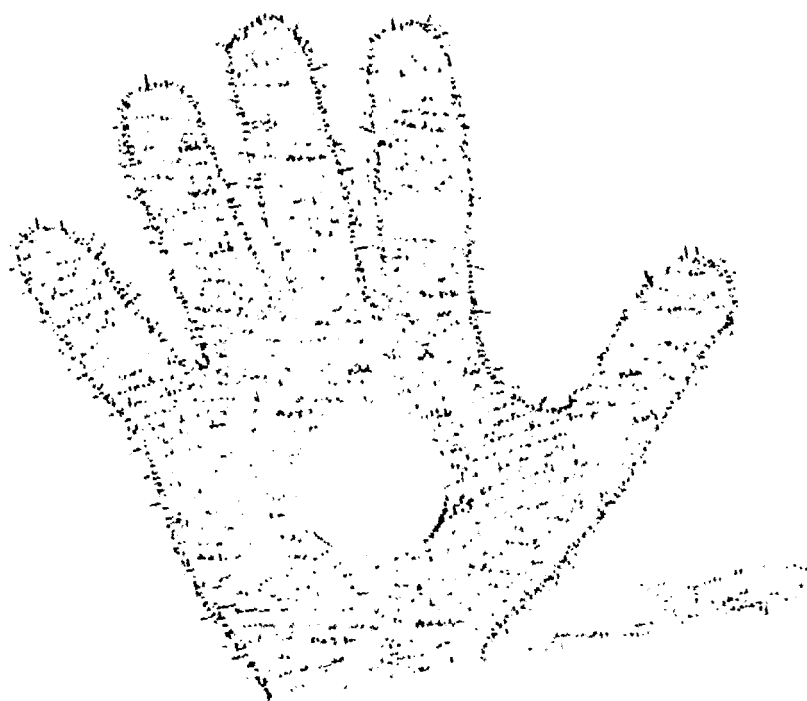
Çünkü Anadolu'dur kardeş penceremizde ışıyan . .

Ocak 2006

Sabahattin Ali Tayır*

** Tarsus ile Kozan arasında tarlalarda mekik dokuyan ailesinin ellerine bir Çukurova baharında doğdu. İlkokulda başlayan yazma tutkunluğu, ne iyi ki, yaşamının hiçbir döneminde peşini bırakmadı. İlk kez on dört yaşında şiir ve öyküsü yayınlandı. Türölü aralıklar ve kimileyin mahlaslarla çeşitli yerel gazetelerde; Akdeniz, İskenderiye Yazıları, Gerçek Sanat, B. Bahar, Mum, Yaba gibi dergilerde göründü; Ekin, Özgür ve Çevre radyolarında şiir ve öyküleri seslendirildi. Şimdilerde, "çocukluğunun otuzlu yıllarını" sürmekte...*

*Usanmayan umut bebek
iflah olmayan düş  
avucu   ocuk bir kuş   . . .*

YALINAY

*Kırmızı dostum benim, işi gücü bırakmış da
merhabayı ulaştırmış garip anama
dize dize gülümsemiş sesim radyodan
uçurumdan yankı gelmiş
başucumda ak zambaklar açmış ya
kayıp bir çocuktan selam var size*

*Gözleri yollarda kalmış
elleri gurbetten yorgun
sözleri yellerde kalmış
sayfalar sokaklarda uçuşmakta
hak eden hakkını alamamış ya
buruk bir çocuktan selam var size*

*Hani o mayıs başlarında kırıla-savrula
yeşeren direnç çiçeklerinden tağlar
takardık ya başlarımıza
aysız gecede yıldız izlerinden yürüyen
kırık bir çocuktan selam var size*

*Ali'dir O hem de Metin
Hüseyin, Memet, Sevgi'dir
göl eyleyen kendini tuzlar içinde
üç denize kaynayıp kaybolan kimi
soluk bir çocuktan selam var size
selam var size...*

Mayıs, 1997

AFRİKA'DAN *

Yok!...

*Kaç defa duyar gibi olmuştu
Açlıktan duyma sinirleri bile
İsyan ediyordu
Küçük kardeşi bir damla süt ememiyordu
Buruşuk bir torbaya benzeyen
Annesinin memesinden*

*Bazıları açlık grevi yapıyormuş
Hem de yiyecek varken?
Kimileri de evlenirken
Yoksulları sevindiriyormuş
Ne olurdu bir parça ekmek olsun
Kendilerine de gönderselerdi...*

*Sarılmak istedi annesine
Baktı
Annesi bir kemik torbası gibi
Eğri büğrü yanaklarının üstündeki
İnce tabaka
Gerildi, zorlukla
Güldü yani*

Kendisi ondan farklı mıydı sanki!...

1981

* On üç--on dört yaşlarıma bin selam

RÜYA

*İşsizlikle yoksulluk dolanmış ayağına
Sıkıntı boğazını sıkıyordu
Oturuyor kalkıyor, kalkıyor oturuyor
İş mi bu?
İnsanlık...
Çok zoruna gidiyordu
İnsanca işler yapmayıp
İnsanlıktan söz eden kişilerin
Sözlüklerden çalma sözleri
Çerçeveydi bu "insanlık"
İyi de kötü de sığıyordu
Ama önde süslü "iyilikler" duruyordu
Kötülükler gizlenmiş / arkada*

*İki polis geldi
Takıldı bir kelepçe
Neydi gerekçe?
Düzene karşı düşünce*

*Uyandı
Rüya imiş gördükleri
Ama ne rüya
Tıpkı gerçek gibi!...*

1982

GELİR'Lİ ŞİİR *

*Dost mektubu safa gelir, hoş gelir
Ak kanatlı sevda hasret kuş gelir
Konar dünyanın en bozkır köşesine
Yorgunluğa , güçsüzlüğe tuş gelir
Allanır morlanır içimin çiçekleri
Susmanın kırıntısı bile kalmaz bilinçte
Ondan sonra "kış" gelirmiş
VİZGELİR!...*

1986

*Orhan Veli'yi taşır

Kuytuda ve Köz F/2 Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

UMUTSEVER

*Ne kadar çok özledik
özlem kanayıp durur
ayak yalın, eller boş
yürek kaynayıp durur*

*"düşünülmez!" zindanının mahpusudur
susmak, öteden beri kelepçesi
kendi topraklarında yarı - aç
kendi fabrikalarında sudan ucuz
bilek, kanayıp durur*

*bir gün gelir ki, bir gün
umut bu ya gülüm, doost!
ölüm pahasına, yaşam adına
salarız gök mavisine
"kanadı gümüşlü" bir kuşu
kanadı gümüşlü . . .*

Alanya, 1986

DALDAGÜL

*Kadife güllerinin kızılığınca sevdim
ruhuma işlenmişti daha çocukken
korkuları delip çaldım gizlice
gülü dalından derdim*

*Hayallerle doluydu kafam
bilemedim
onu kendim sandım
dikenliydi*

*batanları / zehirli
kırdım dikenlerini diktim bir bardak suya
bilemedim
o gece dayansındı
sevgilinin ellerinde solsundu
kadife gülüydü
soyluydu
söyleyemedim*

*Uyudum sevdalı düşlerine taze yaşımın
Uyandım gül ölüsüne . . .*

CEYHUN

*"Ben işte hep böyle az gelişmişim
Çok çalışmış az gelişmiş ve işte
Yoksul düşmüş."*

H. Hüseyin

*Liseli çağlarımın biriciği
gülümsemenin, umudun aşkı
çekingen ataklığı ezikliğimin
yoksul zenginliği
kıymetleri bilinmedik
yanık karanfil kokusu...*

*Abdo Emmi'nin saksılarından aşırılmış
Gök mavisi gömleğin cebinde sevgiliye taşınmış*

*yıllar sonra el sallıyor bir otobüsün arka camında
ayrılık ağrısında değil
kavuşma çağrısında*

kadife güllerin, zambakların, sümbüllerin, nergislerin

usul şarkılarında

Göremeden mayın tarlalarından geçen yüreğimi...

1991

DÜŞ

*Kırlangıcım kanadında iki soru taşıyor
canımın candaşı nerde, yüreğimin eşi nerde
taşıdıkça dillerime günden türkü aşıyor
Kocabey'im, sol koldaşım, yoldaşım
Ayvaz'ım nerde*

*Gurbetlikte canım hasta
uzakta elim kafeste
ses uzayda ışık yasta
ak kağıttan kan taşıyor*

*Kırlangıcım gagasında iki mektup tutuyor
biri kızılca, nehirlerce aşkın, akışlı
bir buluta bir çocuğa çevik dalış uçuyor
öteki ak'ça, sevecen, dost, ısıltılı*

*yanıtı hazır da mektubun
bekletmekten usanmıyor...*

EŞ

*Ben sana ne söylerim yürek aynası
ak sözlerim kan tutarı*

ay sapağı

yıldız izi

*sevme desem bile sev
dinleme hiçbir engeli
heey, bu baş dönmesi dünyadan değil
bir daha rastgelir mi bu deli rüzgar
heey, bu dönen durmayan atlıkarınca
sevme olanağı varken sevmeli*

*Türkülerce çağıldayıp
arzuhalde susuyorken
ben sende ne görürüm yürek aynası:*

arınmış kendimi sana bakınca

*bir tanrı bir tanrıçaya eş
üretince, yaratınca
üretince, yaratınca ...*

SORULAMA

*Ben Reşo'yu niye böyle çok sevdim?
ne yüzünü görmüşüm ne ellerini
sazı ıvecenlikle çalan*

*"Buda" filan değil sevgimi çeken
insanın algını, duyarlısı, inatçısı
onlarca kez kökün salar
onlarca kesilse de
Mübarek, Gülten Akın sardunyası...*

*Ben Reşo'yu niye böyle çok sevdim?
ezgindi de, ezilip büzülmeden duruyordu
mutsuzdu da
suların, kuşların, kokuların ezgilerinde
sesini arıyordu
sesin Lokman Hekimi...*

*Hepimizden hiçbir şey istemeden
her şeyi istediği
kimsesiz bir çocuk gibi yetişen bir yüreği
patırtısız, yalınca
tutup elinden getirdiği
fazla sözü sevmediği için mi?*

*Ben Reşo'yu niye düşündüm böyle?
benzettim herhalde sevdiğim birisine
ya da çok sevdiğim birini
kendisine...*

1997

AL-KUŞ

*bir mektupluk sevincimi
varamadan gözaltına almışlar
oysa bağlıydı başka yollarım
sürüyor mu çarenin av mevsimi*

*yine de bir kağıt kuş umudu içimde
tez canlı
sevimli*

*gel ey kırlangıç çevikliği
leyleğin şaşmaz yön bulmasına
ve yanılmaz gözlerine şahinin
arayalım, bulalım bir yolunu*

*gel ey nareste gönlüm, gel
ulaşsam, ulaşlaşabilsem diyordun
delsem şu yalnızlık mahpusunu
gelsem...*

1997

DİLSİZ

*Üfle kavalı
Serpilsin ezgin parmaklarıma
Tuz içinde yangın gelen
aşka yeşersin el*

*Yalnızın soluğu yetmez çalmaya
çağlayıp ölümü yere çalmaya
ömrümün bağdizimi, rüzgar- avazı
alındaki şıvgınlarda
halay durmaya*

*Üfle kavalı yüreğe doğru
uzayan geceden uykuyu kovsun
eşlik etsin halkların
bin ezgili bin nakışlı sazına*

*soluğunun türküsünü bilmezsem
salarım bu canı kuşa durmaya
göçe vurmaya
taşa çalmaya ...*

ZİFİRE KARŞI

*Söngün bir yangınsın ölgün alevli
enginken de gülgünken de durgun
zorlu esmelerin ta gerilerde...*

*Çotuk dolu kuru ağaç olmak üzere
toprağın dışına atılmış kökün
Zaloğlu'yu örneklemen ta gerilerde...*

*İlle de öldürmek mi savaş dediğin
adımında, duruşunda, ta derinlerde
yetmedi mi
yetmez mi çektiklerin bahar yoksulu
yangınlansın ölgünlüğün, yeşillensin solgunluğun
silkin kor kızılı kaplayan gri külden
açılsın ateşin gülleri*

*Karanfillere bak nasıl da güzel
Kor güllerin kardeşleri...*

1997

ŞENLİK ATEŞLERİ

*Kısaltır geceyi dayandığın her kış
dondursa da kimi zaman mekansızları
titretir sokakları
ateş istemez
yorup düşürmeye bakar kırlangıçları
kuytadaki közün bile düşmanı
zalimliğinden vazgeçmez*

*oysa ateş güllerinde pervanelere
masmavi kanatlarla bahar kokan gençlere
aç can gözünü
bir bak!*

*bir ateş de sen yak ortasına ömrünün
alevler aşk-olmazsa
bu kışlar geçmez...*

AKDENİZ

*Ak' tı, ay-aydınlık, denizdi
O kıvırcık sarı pamuk şekeri
sabrın ateşlerinden kanatlanınca
o mahcup gülüşü enginleşince
görüldü ki tırmandırır adımlarını
doğu dağlardaki tuz göllerine
yürür vurur dalgaları kıyılaşarak
eteklerini balıklarla doldurup
çöp çocuklarının
gözlerine yedi renkli yakamozları ...*

*Yalınaydı, büyümedik bir güneş
sevinçlerin yangını erken başladı yine
sular erken çekildi
öleriyle kirletilmiş çukurlukların
bastırdı kuzey zorbalığı
sulara derinleri ekti*

Şimdi hasret boylarında işliyor eller:

*Dağ denize kavuşunca
filize tomurcuk gerek
sürgün - hasret sevişince
tomurcuğa yeni dünya . . .*

Vuruyorlar tabanıma:

Neden mavi'sin!

Dost yolunda

Üzerime

Gökyüzü yağdı!

SÖZKESİMİ

*Ölümümün nasılinı bilemiyorum
ama erkenciyim nice dost gibi
kurşunî kırmızılar mı açılır tende
yargısız infazları anarken gece
ya da ıssız, gözden uzak bir yerde
gizlice örtülür mü işkenceli beden
karışarak anaların soylu ezgilerine...*

*Susmadım, teslim olmadım çünkü
köküm topraktadır, gövdem kesikse de
ne gurbetlik, ne yoksunluk, sayrılık
ne de ilenmesi şaşı gözlerin
beni asıl sevgisizlik öldürürdü, sevdiğim
açlığım çavlan olur tüm özlemlere...*

*Karışıyorum İstanbul'un insan seline
çekiç sallıyoruz, beton kırıyoruz, harç yapıyoruz
umutlara bakıyorum ufuklarında
şantiyelerine giriyorum, çay ocaklarına, fabrikalarına
yakınları uzaklara ekliyorum durmadan
beni asıl umarsızlık öldürürdü sevdiğim...*

*Kitaplara ulaşıyorum açıktan, gizli
yalan kutsal ama kitap ' tehlikeli'
kitapçının çevresinde cirit atıyor
eli kan içinde, kara yürekli...*

*Bir elim Eluard'a gider, biri Gökçe'ye
Sivas dağlarındadır biri, Akdenizli düğünde
ve nerede güzellikler yetiştirdiyse insan
yürek kulak kesilir, akıl tetikte
beni asıl kitapsızlık öldürürdü sevdiğim*

İşte bundan sarılışım büyüyen dirençlere ...

ADAK

*Toprağın gurbetine uzanmış
derin
bir ağaç kor alır ya
soluksuz
kömür*

*durur pervaneler gibi yanmaya
günden güne damar damar ateşe yürür*

*Gel
beni bu kadar soluksuz koma!*

Hasretine sonsuzca kısa bu ömür . . .

*Kış, 2001
İstanbul*

AVAZ

*Can, ben seni yıllar süren hasretlerin sonunda
upuzun, kapkara tünellerin ucunda bulmuşum
geceleri sabahlar izlemiş, konuşmuş
sabahları geceler izlemiş, susmuş, okumuşuz
geceleri sabahlar izlemiş, türkü yakışmış saza
çağlamışız, kaynamışız, coşmuşuz*

*ne güzel kıyasıya eleştirilerden sonra
hiç yorulmadan arayışımız
ne güzel sınavabilmek 'gerçek yaşamda'
ve yaratabilmek yeni dostları*

*can, ben sana yüzlerce kilometreyi aşıp
Kadırga yurdunun tellerini, bekçilerini geçip
birkaç saat söyleşebilmek uğruna
dağıtmak uğruna Eylül siyahlığını
kaç kez mekan etmişim İstanbul'u*

*zarif, ince, narçiçekli dal
nasıl kıydılar sana...*

1995

ÖZGECİL

*Susaklara düşer yolun
uğra, ama konaklama
konuşkanlar yakın olsun
gevezede gezeleme
Ara dostu, yarı ara
bin kez yanılıp kırılсан
bin birde de yeşer, tanı...*

*Kabuk bağlayan rahatı
gök-eksenle sallamalı
kör-akışa kapılanı...*

*Uzaklara erer yolun
tuzak açsın, dağ geçsın, dalgalar aşsın
kum tanesi, telli kavak yaprağı, saman çöpünce
umuttan bir parçayı heybende bırak
çokbilen - hiç yapan densize inat
uğrun uğrun yaşayan o sorgunlarca
oku, ara, yaşa, dene, tanı, bil!*

*Bilirsin nasıl da sebil ömrümüz bizim
Irmaklar boğazı, denizler ağzı, al-kuş kanadınca...*

SUSMAYANLAR

*Susun
ezilirken de susun
konuşurken de
bakın beyaz camlara
bakın ama görmeyin
göz çukurlarında lağımlaşanlar
layıktır büyük ödülümüze:
lağımlaşın, kazanın!*

*Susun
ağır ağır büyüsün açlığınız
çocuklarınız yerine
sizin kader sandığınız
yazıldı rüşvetimizle
çatıldı mülkün temeline*

*Susun ki
büyüsün açlıkları mahpushanelerin
büyüsün ölümleri
büyüsün yani
milyarların açlığı
boğulamayan sesinizi boğun
çıkmayın hep birlikte sokaklara
alanları gürletmeyin böyle*

Susun, susun, susuuun!...

1996

AŞKIN

Yüzü öyle kıpırtısız ve kurak
öylesine sessizdi ki denizin
temellerinden nehirler akarken sımsıcak
çağlayanlar kaynarken derinlerinde...

Ölü - deniz denecekti nerdeyse

taa uzakta

aşa-gele

omuz veren

dalgacığ

saymazsak...

Kurulmuş rüzgârsızın güvertesine
parlak- çürük pazarlıyor fason kaptanlar
yakamoza düşmanlaşmış ekran korosu:

HER ŞEY BİT - Tİ!

HER ŞEY BİT-Tİ !

piyangolu gazete, bankalı dergi
-- ki ölesiye gömmüş bakışlarını göz çukurlarına --
tarikatl ve pornolu
"özgün" birahaneli:

HER ŞEY BİTTİ, HER ŞEY

BİTTİ, HER ŞEY...

Yosun saçlar öyle solgun
vurgun dolu mercanları
kirletilen sularında içdenizlerin
balıklar bağlanmış da
salınmış 'deniz danaları' ...

Oturmuş dalgasızın dümen başına
"tatlı zehir"lerin çetelesinde
satılacak ne kaldı'nın pazarlığında
sahte kaptanlar
çirkefleşen görsellikler orkestrasıyla
yılğınlar korosu denize karşı :

BAK ,

YENİLDİK , DİZE GELİN!

DİZE GELİN, HER

ŞEY BİTTİ!

/ ve uzakta, örneğin, uzakta
satranç oynuyor ayaktaki işçiler
metro grevinde, Romanya'da /

Yüzü öyle dalgınlıkta ve susak
öylesine sessizdi ki denizin
taa uzakta

kıpır - kulaç

kanat çırpın . . .

*minik dalgacık
heey minik dalgacık!
nedir seni şiir-köpük coşturan
ölüm-oruç çarpıstıran can cana
güzelliğe yakıştıran...*

*Dalgın okyanuslarımin kardeleni
uyumayan
hasretlik gözlerimin feri
baharı mısın fırtınalarımin
'bitti' diyen bitlerin tek ilacı mı*

*kulaçların kardeşliğince boyveren
kızıl kadife gülüm mü
menekşelerim mi insan yüzlü*

*kaç bin yıllık ezginliğin sonunda
gürleşen mayıslarımin
dövüşken habercisi ...*

ZAMANI GELİNCE

*Sevilere uzanmış dal algın boynun
koynunda uyuttuğun o meçhul gelin
bırak da yorulsun hep yitirmekten
kaldır gölgeni şu gündelik'ten!
bir özkıyım ortasında dolduysa kalbin . . .*

KURUM

*Baharı soyunan iğdelerimi
özlemin uçarı kokularına inat
hoyratça doğrayan o bukağılar . . .*

uydulardan cazgır bangır:

*varmış kolayı!
oy n'eyleyim sevmiyorum parfüm "rahatlığını"*

bir huzursuz mutluluk :

*gelincik çiçeği yalını
boz bulanık bozkırında
çiğdem direngenliği*

uydulardan cazgır bangır:

*varmış kolayı!
öncesi bir afra tafra
sonrası bir çalım
özenti bulvarında piyasa
lağım borsasında boşalım
ellerine güvenmeden
kumandalarla
düzlükte yalpalı adımlarla*

aşk'samadan

*irmaksız ve ıramadan ve durmadan dağsız
milim milim sürünerek ölüme "çağdaş" yaklaşım...*

KUYTUDA VE KÖZ

'gelme' desem gelir misin
ya 'sevme' desem

bir tüccarsız elmayım ki alırsan
kovulabilirsin
market cennetlerinden

Alev boranlarından geçerken, kavruk
yanım sıra uçma desem
böyle tatlı bakma desem
---terli, ürkek avuçlarındaki güvercin--
tokalaşma, sarılma, sevişme, paylaşma!

bir parfümsüz elmayım ki bir yeşil
bir çelimsiz elmayım ki bir ekşi
bir ödünsüz elmayım ki bir kızıl
kovulabilirsin
vizyon cennetlerinden

Desem ki dağlıyım
yaslar boyunca yaşlı
ve coşkunum baharımca

desem ki narlıyım
büyüyorum çağlardan beri
özlemlerin Hıdırellezlerinde
türkölü halaylı ağıtlı marşlı
İlyas'ımla Hızır'ımın bin yıllık dostluğunda
senfoni resim kamera şarkı ve harmandalı
'gelme'lerin anlamını devirir misin

*desem ki sevdalıyım
sevgileri hak eden her şeye
toprağına, ırmağına, dağına*

*gök yüzlü , yâr yüzlü, dost yüzlüsüyle
insanoğlu insanına*

*"o namussuz ve aşağılık
gülünç şeyler dışında"**

*Tehlikeli bir elmayım
görüyorsun ya
"köküm başımda" üstelik
anacıklı ayaklarım gurbette*

*' gelme ' diyorum şimdi
' sevme ' . . .*

Mayıs 2000

DÜŞÜNCE TARİHİ NOTLARI—1*

*Özgecillerini yarat Prometheus
akıllı ve duygulu insanlarını
savaşabilmek için tanrıların bencilliğiyle
duygusuzluğu ve budalılığıyla*

*gözyaşlarıyla sulandırdığın toprağı
bin bir evrenden topladığın soluğu
uğrun uğrun biriktirip
demlendire demlendire goncaya erdirdiğin
gülececi kokusunu emeğinin*

harmanla

bileştir

ulaştır

*Özgecillerini yarat Prometheus
bozmak için ilahların kurban savaşlarını
karşılıklar da büyüyecek mayalarında
bağışlanır mı işkenceci başı Zeus
'filizkılan' onca tufan unutulur mu
göçvuranlar, ev yakanlar, 'irin saraylıları'*

*Özgecillerini yarat Prometheus
Düşünen ve duyan savaşçıları...*

Haziran 1998, İstanbul

**"Düşünce Tarihi" yazarı Orhan Hançerlioğlu anısına*

GÜLDAĞ*

1

*Dağ gölleri
yanardağların gülü
zor – zemheri ortasında
insana sunar sıcağı*

*Dağ gölleri,
Irmaklara kavuşmayı düşleyen
Denize koşan ırmaklara
Bu yüzden mi buram buram tüterler
yoksa ateşinden mi
dağın yüreğindeki
Bu yüzden mi denizlerin hasretini çekerler
üşüyen okyanusları ısıtmak için
kaynar dağ göllerini ıltmak*

*Dağ göllerini sever savaşçı
nimettendir
sever asker
moladandır
sevmez subaylar
Amerikan eğitilmiş
cepleri zehirdendir...*

*Dağ gölleri kar fırtınasında buhar
Baharı özleyen bahar
Kökleri aynı ateşte
Her biri başka diyar...*

2

*Türküleri dinlenir dağ göllerinin
ki umutlanmak
türkülenmektir :
Köklerini dünyanın ateşten kuyularına dal—dır!
Lavları bedeninde kan gibi do-lan-dır!
Alışmalı bu yürek yüksek ateşe
Ah, öyle sinsi ve güçlü ki
Bütün güçsüzlüğüyle düşman
değişmez insanın "kaderi"
dayanmazsan*

*Türküleri söylenir dağ göllerinin
ki sağlam yürümek
türkülenmektir ...*

1997 / 98

* Ruhan Mavruk'un 'Dağ Gölleri' adlı radyo programlarına ithaf...

ARAF...

*Kanat çırpınışları
seher soluğu*

*uçması alkış sesli
sesi çocuk generali
zafer avuđu*

*řimřek yurdu öpüverir
solmaz sabahı . . .*

BAŞKA MECNUN

*Aşkı / tek "gönüllü yenilgisi" insan yüzümün
nasıl güneşine demlenirse çiğdem taşlıkta
nasıl tutkuyla korursa
sıfırlardan ötelerde
yıldızını
sürgünü yüreğinde saklı
cevher çiğli filizim
"uzakçıl" olmaya tutsak
kırılması yalnızlığın ateşten gülü*

*Aşkı / biricik gönüllü yenilgi benim
erdemsiz çağlarında buzul çöllerin
yitip gitmem
muradımdır
yine gelirim . . .*

MEYHOŞ

Dağ gölüydüm

çukurlardan sızdım da
sızlaya sızlaya birikip
mahzun
alınlar kayasından aktım da geldim

kanatlıydım , beктаşıydım , deliydim
hiçbir 'şarap' uslandıramamıştı beni
bir emekçi erkeninde taze sabahta
insancıl yüzlerin narından alıp
insancıl yüzünü sevdim de . . .

Siğamadım 'lüks' büronun sofiliğine
beyler'li , siz'li , biz'li afiliğine
can çürüten gurbetin sefilliğine
bir senin aşkınla ...

Yine yollarımdayım dolu ve deli
hiçbir 'şarap' uslandıramayacak beni
yalnızca bir dokunuşunla senin
baharla yeşilli bağınım, bahçen
ışıksayan bakışınla

yürüdüğün göl
hücrelere çarpa çarpa
parmaklara şelpe şelpe

sulara derinleri ektim de geldim.

Nisan, 2002

"SABIRSIZLIK ZAMANI"*

*Kumkapı kumdan kapı mı
kum akınca açılır mı
üşüyorum, işim de yok
bu karanlık geçilir mi*

*Bir hayat kendini tüketiyor kum kapıda
usul usul eriyor satsız ve dostsuz
aşksız ve umutsuzca
kuşatılmış sefaletle ve sefaletiyle yapaylıkların
haykırıyor duyulmayan sesiyle*

--- er geç duyulacak oysa

yumruklarının yankısıyla dolu açık hava hücresi

--- er geç yıkılacak

biliyor ki siperdaşsızdır çoğul savaşın

--- yalnızca bir bakıma

*biliyor ki acılarla kavruk esmer eylem biterse
kırabilir o kızıl yeşilini
yılların sabrıyla gün gün büyütülen . . .*

--- bir kişinin umudunu yalnızca

*Bir yürek ağırlarla, sızılarla çarparken kum kapıda
avunacak nesi varsa tüketiyor
yalnızca eylemiyle yeşerecek yaralı yanı*

--- söz , direncin sözü olsa da . . .

Şubat, 1997

** Y.Trifonov'un romanı*

SORGUN

*Çıktım yine yollarına kül-tepe
çöktü karanlığın omuzlarıma
doldurup iki göz pencereme yalnızlığımı
gezindim sahilinde kalabalıkta*

*Küçük Kara Balık bu kaba'lıkta
ne dinler ne söylerdi, bilemiyorum
mutsuzluğun balçıklaşan durgunluğunda
Küçük Kara Balığı kalabalıkta
taniyan olur mu, hiç sanmıyorum*

*Gökyüzünce yükselseydi başım üstüne
tatlı tatlı ışıyaydı gözüm üstüne
güle karışırdı ceylanın adı
hafiflerdi yaşamdaki pas tadı*

*"avcı" değilim ya, ceylanım olsa
ceylan düşer miydi avcı peşine . . .*

*Kırılғанım sana karşı
bir topal karıncaydım
ciğersiz ve acemi adımlarla
gür yürüyüşlere ölümüne soyunan
dost hançeri düşürebilirdi yalnız
ve düşürdüğünde yalnız sen
ışıklı kollarınla sarıp ...*

*Kırılғанım müzmin yokluklarına
çıkıp gelmedin
kavilleşmiştik
ateş duvarlarında sımsıkı bağlı
duyamazdım alnımda serin sıcaklığını
kaç bin düşte gezinip de...*

*Kırılғанım sana karşı desem de
kırılamayan bir şeyler var yine de
ve yıllarca sonra nice sürgünden
nasır tutmayan yürekte bir oda ...*

*Senden bana esip tozan neydi
neydi sana benden doğru akıp duran
bir kez bile çıkmadın ki karşılamaya
şantiye çamurunda şakalaşırken
saklanırken göz yangını
amele --candan...*

*Oysa çıkıp gelseydin omuzlarında sevinç
ve tanıdık bakışlarla güzelim gözlerinde
iç cebinde bir dergiyle örneğin
dört / beş saat aramaktan kurtarıp...
ya da onca "kulaklı"ya, "gözlü"ye inat
rastlantının zorunluluğuyla karşılaşsaydık
ah, bu can durur muydu...*

Kırılғанım sana, sen' lere
katar beklemezdi, beklemedi
dost geriye bakmazdı, bakmadı
akan su pas tutmazdı
tutmadı mı?

Heey, bozlağımı bozuladım
bahardayken güzledim
ak kağıda kuzuladım
dostlarıma selam diye
demir çarık paralayıp
kalın aba çürüleyip
yollarına yolculadım

bilmem menzile varır mı
o güzelim insanlar da
acıyla, ağıtla, soruyla
sevinçle, umutla, yazıyla
karılan selamı görüp alır mı
yoksa bu âhı yerlerde mi kor!
...

Bundan öte edeplice ölmek zamanı mı
kimseye yük olmadan
sessiz, derin, uzak...

mezarlıkta ölümü yenmek zamanı mı
öz yaşamı pazarlayan
"çağdaş" mezarlıkta . . .

Kırılғанım gülüm, canım
kırılғанım sana karşı desem de
kırılamayan bir şeyler var yine de
ve yıllarca sonra nice sürgünden
nasır tutmayan yürekte
bin
oda . . .

ANA

*Daldan kopan
koparılan
halden hale düşürülen
tarladaki
bahçedeki
evdeki
ağır işçi...*

*bereketinle çağılayan kardeşlerim var
nasır dolu avuçlarından içmişim terbiyeni
denizlerine ırmak ırmak gözyaşlarına inat
sesinle esinlenip dikelmişim hayata
boyun eğmişliğe düşman kesilmişim*

*en yumuşak melteminle delip geçmişsin kayayı
boz ovayı yeşertmişsin bir gülüşünle
anlayan seven özveren gülüşünle
kanıma karışmış tenime işlenmiş esmerliğin
aç memelerinden sevinç emmişim*

gülümsemen kalmış dudaklarıma yadigâr . . .

Mart 2005, İstanbul

BAĞDİZİMİ

*Promete'nin tanrı dağından
ateşi çalıp da verdiği yalan!
işine yaramazdı insanın
bir yalaz ki birdenbire boşanan*

*Keskin yıldırımlarında göğün
ve demir-alev püskürmesinde volkanın
patlamasında sıkışan gazın
ve ormanı sarışında korkunç yangının
ateşi görüyordu da insan
onu üretmiyor
yönetemiyordu, gülüm
çünkü sarılmıştı karanlıklarla
ve ayağına dolaşıyordu tanrı sürüsü
her adım atışında*

*Promete ateşi yakana kadar
dört bir yanı tutan heyulalar içinden
her an fırlayıp gelebilirdi ölüm
oysa ustaya ışık gerekti
ısı gerekti
ve böylece Promete
gecelerin güneşini üretti
bir telaştır aldı üsttekileri
yaktı üreten insanın elindeki ateş
eteklerini . . .*

*Bir kayaya çivilenmiş bileklerinden
leşçiler didikliyor ciğerlerini
çağlardan beri ateş ustasının
bir tek yalvarışa bile razı tanrılar
ama direniyor insan atası
kendine düşmanlaşmış kukla sürüsü
mideleşen beyinlerle hayvanlaşırken
açların siperlerinde büyüyor
Promete ışık ordusu . . .*

ANSIZIN

Üç denizli kayalıkta çiğdem güneşi
taşa vuran köklerimde inatçı murat
kaç bin türlü yokluğunu saragelmiştim

"vahşi " miydi yalnızlıkta durulmuşluğum
zehirli yumrularla korunmuşluğum
eğri ve eğilmemiş bir boyna bakıp
vurgun dolu genç yaşamı sora . . .

Kardelen tüneliyle firara akıp
sardunyanın baharıyla coşunca
yürek nakışçısı karanfillerle
aklı kızıl lalelerle ovalar boyu
çam, iğde, çınar, selvi
"kökünü başında taşıyanlarla"
ezgin teni hep ayakta tutagelmiştim

Özlemlerin sancılanan bileşkesinde
Afrikalı aç çocuk bakışlarımı
özveren bir annenin boş memesinden
kanıma usul usul kata . . .

Terkedilmiş rayların ölgün çölünde
soluksuz kalınca
yaralı
Bedrettin'li bir Yunus'u düşleyip
sana gelmiştim . . .

KORKU'LUK

Gövdem, yaşamaya doyamamış bir çınarın gövdesinden
budaklarım iki yanımda iki kol gibi
bir hasır şapkayla örtülü
balta izleriyle dolu başım

acemice gülümsüyor çevreye
bir ilkokul öğrencisinin saf elleriyle çizilen
şapkamın altındaki solgun kumaş parçası

bileklerimi açıkta bıraksa da hırpani ceketim
yine tomurcuklar gizliyorum avuçlarımda
bir işlevim olmasaydı çekip giderdim
sökerdim yeni yeni kök salan bacaklarımı
dayanması öyle zor şu yalnızlığa

heeyy baba—can, baba—can!
"büyüyünce ne ol'can" derdin ya
yazar olacağım derken
şair, halk hekimi, tiyatrocü
devrimci olacağım derken
bir korkuluk oldum sonunda
Rıfat Ilgaz gibi çiçeklenen . . .

yazar da olsam eğrilikle yaşayamazdım
şair, doktor, tiyatrocü
hele devrimci
korkuluk da olsam yaşayamam eğrilikle

sen anlarsın bu sözlerim ne için
"ah" çekmiyorum artık, keşke'ler çok eskidendi
farkındayım sıskalığımdaki gücün
solmasın o kızıl yeşilim yeter
razıyım sonsuz gurbete
"benden geçti" dememek için . . .

GECEDE YANAN İÇTEN İÇE

mezarlığın yanı yokuş
yokuşun bir yanı evler
evlerden birinde kirayla
üç işçi yaşayıp gider

işçilerden biriyim ben
bakarım gecenin yıldızı içinden
göğ, mezarlığa, evlere

bitişik avluda kiraz ağacı
dikenli tele inat uzatmış
elime kirazlı dalı:

kiraz ağacı, güzelim
dalların göğ açılmış
açılmış yere eğilmiş
garibim, yürek tutuşmuş
benimle söyleşir misin

ellerimi mektupçuya
yer—duvara kitapçıya
sığdıramam
kaynar coşkun gözpınarı, hey aman
donduramam

kırılışın sesiyle mi, inileyen
bilenişin sesiyle mi, sızılایan
n'eylesem pervanedir
yüreğim yangın orman . . .

Ölenler barışık doğayla
yaşamakta bilinçsiz hayatı
bense direniyorum, direneceğim
yaşarken ölmek için, ayakta

aklım erdiğinden beri
kaynatıldım acıyla, umutsuzlukla
özlerken susturulmak "kaderim"ken
savaşır oldum bütün kaderlerle
yol boyunca yaprak yaprak bir koca çınar
şimdiyse paramparça

baltalanmış

gurbette

ölümler içinde yaşıtıyorum filizimi
bütün inadım korumak, o kızıl yeşilimi!

satır satır yalnızlıklar boynumda
aylar yıla döndü yıl da yıllara
çocuklaşan bir genç sorar şimdi aynada

çürümüş hayatlar ortasında koruyorum filizimi
bütün muradım büyütmek, o kızıl yeşilimi . .

"ÇÖP ÇOCUK" ÜÇLEMESİ

1

Gülerken görseydim gümüş gözleri
yaş dolu olmasa şimdiki gibi
düşünüp dururken aç bebeleri
birden aydınlatsa umut
sevecen yüzü ...

2

Beyaz kanatlıydı karanfil
ah, kokuları sığmıyordu saksıya
tutuyordum avuçlarımda / tutuyor muydum
kanatları çarpa çarpa kalbim üstüne

arına arına yaklaşan sevda
gökyüzü misali başım üstüne
bir rüzgar geçidi alnıma değen
rüzgar mı, boran mı, ılık bahar mı

ah, şu bağcıklı ayakkabılar
koşar adım uzatıyor kaçarcasına
gözlerini geride
tek bırakanı ...

3

*Alır getiririm sana avuçlarımı
incinmeye yazgılı adımlarımla
alır getiririm sözlerim dizilidir, ak
gözlerinde aramak tomuran karanfili
alır getiririm söze gelmeyen
ama çabucak "göze geleni"*

*avuçlarımız sımsıkıyken toka'da
yürek yüreğe dokunurken
kılıcın keskin yüzü kanatsa da boynumu
yine gülümsemesiyle
bir "çöp çocuğunun" . . .*

GÜNEÇ

*Güneşin olmadan yine
bir kış daha 'gelin' olur
üzgün odama
güneşin olmadan yine. . .*

*yurtlar buketidir
cevahir solmaz
tükenmez hasreti sevdalarına
ak dolunca değil sorgun başıma
özlemeyi unuttunca:*

*al götür düşler gülü
sarıver uzaklara*

*uçarıymış gözlerden fer
diz'e derman kol'a ferman uçar
belki geçer belki kalır zemheri
ısıtmaz bilirsin kış güneşleri*

*zor'dan ezilince değil
umutlanmak zor gelince:*

*rüzgarları alev—yelken
bir kağıt kayığa ko*

*al götür düşler gülü
salıver okyanusa . . .*

HASAT

*Al beni sonsuz doğan
sakla mavilerine*

*birden ačan
"sarı yıldız, mavi yıldız"
kor--düğümüyle yürek bağlayan
hercaileşen sonra*

*kırmızısıyım esmerliğinde yanan kanımın
sözcüsü
başka türlü olamadığımdan
"ticaretten anlamayışım"*

*ah, ışığını parada boğan
"sarı yıldız, mavi yıldız"
yüzüstüysem
bir başınaysam
yenilmiş eğilmemişsem
hüzünleysem en neşeli zamanımda bile ...
-- kime anlatıyorum! --*

*Karaları aşındıran
sonsuz deniz
al beni
savur sesimi dalgalarına
mavi rüzgârlarına sar
ergen kalmış tenimi
sakla türkülerine ...*

YAŞAMA SEVİNCİ*

*Çalışmanın sevincini duyduğum için
iyi, doğru gördüğüm şeyler uğruna çalışmanın
bakıp görmekten
görmeye çalışmaktan
usanmadığım
eksik ya da tam
değerlerimi her şeyimin üstünde tuttuğum
tutmaya çalıştığım için
sırf bu yüzden uğradığım zararlardan
kocaman, yaşamsal yaralardan
şikayette bulunmadığım
üstelik bunları
"insanın çocukluk hastalığı" gördüğüm için*

*çok kişinin "özveri" diyeceği, belki de
övüneceği şeylerin yakınından
geçip gittiğim halde, kendimle
didişmeyi asla bırakmadığım
sonsuzlukta bir nokta olmayı
hot—zot'çu olmaya karşı seçtiğim için:*

Yaşadığıma seviniyorum . . .

2001

* S. Ali Tayır'a, ilk kez, doğum günü armağanı . . .

NİSAN

*başımda köpüren beyaz
sağımda solumda mavi
açmışım penceremi sonuna kadar
evimin gözlerine perde çekmedim
yürüyorum her şeyi anımsayana kadar!*

*alnımı rüzgarlara vermeyi sevdim
sarı--mavi yıldızlara gözümü
seviyorum halkımı, yükselen kiraz
çiti aşip tutuyor ya elimi...*

*karşıma çıkmasan da hep seni sevdim
yeniden aşık oldum her seher-bahar
gözlerimde sarı--mavi yıldızlar*

*hançerini kanırtınca halkın etinde
aşkımıza IMF'den sargılar
kellifelli adamlara saygı duymadım
kaldırıp yere çaldım yazar-kasayı
boş-bakanın önünde
derdimi bir türlü anlatamadım*

*nisan'dı , tor top bulutlarla sarktım gökyüzünden
başımda köpüren mavi
soldan vuruyordu ayaz
gene mi köprüde şov , dedi biri
can / sızımı Karadeniz'de buldular*

*ah, alın gençliğimi dağıtın çocuklara
Filistin'im
dağsız, vedasız
insanlık çölümüzde bir "canlı bomba"*

*ah, alın gençliğimi dağıtın çocuklara
nisan'dı , tor top bulutlarla indim yeryüzüne . . .*

SEÇİM

Emeği satmaya uyuduk
çocuk
bedenli
yorgunluklar geçemeden uyandık
uzun - güzün sular çarptım yüzüne
şantiye çeşmesinde
söylenirken sıradaki bir kaçı

Ayna kırığına bakındık
çocuk
bedenli
saçlarında dolaşık harç kırıntıları
acının maskesi yapışmış
yanaksız
yüzüne
işlemiş maskesi çıkmaz teninden
arada bir gülsek de . . .

bakıp dururken değil
yuvarlanıp giderken değil
silkinince uzayan akşam mesailerindeki
yanardağlı faylarına maskenin
yavaş yavaş, sonra birden
anlayınca, trende otobüsteki
mahalledeki nicesini
çiçeği küle boğan

derinden derine öksüren Fulya
ağrılar bozkırı gülüşlü Nergis
sarı nergis yeşil nergis

hıncı düşünceyle kınla
çocuk
bedenli

Bir kez daha seçilecek mayıs'larımı . . .

KARDEŞLİK YILDIZI

O yıldız karası

O ay izleri

kahverengi güneşleri

kıvırcık başın

dalga – nöbet sızıları güzlerde

Git on yıl toz gurbetlerin taş toprağında

gel ki yıldız aynı sıcak

ay izleri yine taze . . .

F

1 METİN, HASAN, GÜLCAN. . .

*Okyanus'un kıyısında durdum
ardım sıra bol çakallı avcıların sürüsü
kaç zamandır yürüyordum
belki*

*çağlardır
bakınarak yıldızların izcilerine*

*Okyanus'un kıyısında durdum
gülümsüyordu ay ve gittikçe
büyüyordu kaplayan dalgalarla
dizlerime diz vuran sular*

*Yol mu bitti
bitiriyor muyum?
Okyanus'un kıyısında durdum
düşünüyorum:*

Vazgeçilmez değildir yaşam!

Dostluktur vazgeçilmez olan!

Ölümüne bir açıklıkla yaşanır. . .

Yaşanmaz İNSAN'a olan açıklıkla . . .

2 HATİCE, TEVFİK, İSMAİL . . .

Rüzgarlara sarıla sarıla geldim
dal sarmaşık
 filiz yaprak
 yeşererek büyüdüm
dağdan estim
 daldan uçtum
 unutmadım
ekranların leş kokulu süslerine kanıp
özümü
dost patikalarına çevirdim gözümü

emir vermedim ayaklarıma
ama
yürüdü! . . .

3 AHMET, AYSEL, ERCÜMENT . . .

Değerini anlayana ne de gençtir aklı
bulutları mavi göğün serpe dize yazdığı
gelse dostlar geniş uzay, yok sohbetin durağı
bir nefeste özleşerek aşkı duyar sevgili

Değerini anlayana, gelip geçmez o tatlı'nın sızısı
ırmakların denizlere coşa geze sorusu
ki çağlardır yanıtlanır yankılanan nesilde
Ah, kağıdın iyisi, kalemin hası
değerini anlayana avuç karalaması

Yalıtılmış duvarlarda
 ne insan sesi
ne dost kokusu . . .

4 ALİ . . .

*Dört bir yanım kefen beyazıydı
ses geçirmez*

*ama hoparlörleri gizli
dört bir yanım mezar yalnızlığıydı
konuşmama, sıçramama, bilmecelerime inat
şarkılarımı unutmayı unutarak
ve nabızlarımda ölçerek durdurulmuş zamanı
kulaçladım
yüz on sekiz gün müydü yürek saatim akar
Birden*

belki

*usulca
dehşetle fark ettim renklerimin
ak-laş-mak-ta olduğunu
"neslin baban / ceddin deden! "
bangırdayan sessizlikte hep aynı*

--kireçlenmiş ve gömülmüş dostunuzum ey halklar!

*Haykırdığım için hırpaladılar yine
'modern' aletleriyle iz bırakmadan*

*İşte o zaman karar verdim kendimce
kırmızıya boyamayı şu duvarları*

kırmızıya

kızıla!

5 "WERNİCE KORSAKOFF"

*Dinlerken yürümeyi unutuyorum
anlatıyorsun
ailemi, adımı
belleğimin çöllerinde
kayıp giden serabı
suluyorsun sabırla
aylardır uğraşagelmişim
akıp giden hayatı başıma
yazabilmek adına*

*Çocukluğumu hatırlamıyorum
anlatıyorsun
ne, karne parası veremedim diye cetvelle dövüldüğümü
ne çırakken parçalanan tırnağımı
ne uçurtma yarıştırdığımı*

*İlk gençliğimi hatırlamıyorum
anlatıyorsun
acemi parodilerde rol aldığımı
matematiği ve resim çizmeyi sevdiğimi
bir de, dalından düşecekmiş gibi duran o kara kızı*

*Liseli yıllarımı hatırlamıyorum
bize ihbarcılık dayatan o "demokrat" müdürü
biri astronot, öteki fizikçi olmak isteyen dostlarım mı varmış!
"Bilim, Kültür ve Sanat Kooperatifi" mi kurmak istemişiz!*

--- Hayır, çok mu oldu ben dışarı çıkalı
bu insanlar niye böyle üstüne üstüne
yürüyorlar da insanın
niye boş, ekransı gözlerle böyle ilgisiz!

Yok, hatırlamıyorum, kaç açlık yaşadığımı
kaç düşman, kaç kaçkın, kaç sırt dönücü

hatır mı kalmış hatırlayayım!

Ellerini çözme benden yürekli insan
Tamamen uçup kaybolmayayım . . .

6 KORO

Zaman, avuçlanan su
Tut tutabiliyorsan
Su dediğin okyanus
Düşünen us'u durdur
Durdurabiliyorsan
Kanla da olsa renklenir
Kefen beyazı hücre duvarın
Can pahası olsa da duyulur
Çiğliği haklı olanın
Tutulamaz kelepçede bir dalga
Kapatılamaz okyanus
En son teknolojiye sahip
Yüreksiz akıl
Kırk ekran da açsan açlar uyanır
Nece öldürürsen öldür ey katil
Haklı olan, kazanır!

7 "FİYORTLAR"

*Avuçlarımda yeşerince avuçların
yürüyüp getirdim sana yolların
bende ekip biçtiği yas-kıranları
gel sar sen de içerisinde ne varsa
durdurulsun irin çığı
bir anlık olsa . . .*

8 KUŞ OZANI / OZAN DÜŞÜ

*Bir kırlangıç çığlığıyım
gök—denizden dağa doğan*

*uçup geleni'yim mavi'nin, al'ın
eşiklere, kapılara duran'ı*

kanadımda sorularla, can, sorularla!

*Gözden göze savruluyor sevmelerin harmanı
tarih boyu düş'e gelmiş
yüreğin
kabaran toprağına . . .*

Haziran, 2004

ŞİİR

*Sihirsiz bir aynaydı
çekti kendine beni
yaklaştıkça uzaklaştım
uçurum uçuşlarınca
yol aradım kendime
dinamit koydum kendimden gizli
sularımın yolundaki bendime*

dönüştü ve sınırsız

sürçtü kendime beni

*sihirsiz bir aynaydı
sordu kendime beni
serinlikler taşıdı alınlara yel
tohumu bıraktı taşın gözüne
kanlı duvar ölümüne susadı*

düşlerimin aynasında görünüp kayboldu yüz

*körleşen bir sağırılıkta
can-kıran sessizlikler . . .*

İçerideki Dışarıdaki Hapishaneden Bizim Şiir Antolojisi

İsmail Haldal - Kemâl Kök

Soran Yayınları

